

Guillermo Haro, el conqueridor de la constel·lació d'Orió (1913-1988, Mèxic-Estats Units)

Guillermo Haro Barraza va néixer el 1913 a Ciutat de Mèxic. Va créixer durant l'època de la Revolució mexicana. Tot i estudiar filosofia a la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM) ja que sempre li havia preocupat la posició de l'home al cosmos, el seu interès per l'astronomia el va portar a ser assistent de l'Observatori Astrofísic Nacional de Tonantzintla al 1943.

Per enfocar la seva carrera, ara sí, al camp de l'astronomia va anar a Estats Units, on va treballar durant un any al Harvard College Observatory. Al seu retorn a Mèxic, al 1945, va iniciar l'estudi de les estrelles extremadament vermelles i blaves amb el telescopi Schmidt que hi havia a Tonantzintla. Gràcies a aquest instrument va detectar nombroses nebuloses planetàries en direcció al centre de la galàxia i va descobrir la condensació de núvols d'alta densitat en regions poblades per estrelles joves.

Haro i els seus companys van descobrir a la constel·lació d'Orió estrelles fulgurants, és a dir, estrelles variables que poden experimentar erupcions brusques de pocs minuts o hores que s'observen en el seu espectre. Així va dedicar tota la seva vida a la detecció d'aquests objectes.

D'entre les seves contribucions a l'astronomia, s'hi troba un llistat de 8746 estrelles blaves en direcció al pol nord galàctic, publicat juntament amb Willem Luyten al 1961. Uns 50 objectes de la llista es van acabar classificant com a quàsars, cossos desconeguts en aquells temps.

Haro també va descobrir diverses estrelles T Tauri, supernoves, més de deu noves i un cometa. Amb només quaranta anys va ser un dels membres més joves en ingressar al Col·legi Nacional, institució que agrupava els científics, artistes i literats més destacats. Entre el 1960 i 1963 va ser president de l'American Astronomical Society i posteriorment director de l'Institut d'Astronomia de la UNAM.

Va proposar la instal·lació d'observatoris a Califòrnia i Cananea, així com va fundar l'Institut Nacional d'Astrofísica, Òptica i Electrònica (INAOE). Va col·laborar amb molts articles d'investigació sobre diferents branques de l'astronomia.

Haro va ser un gran propulsor de la investigació científica a Mèxic, recolzant noves línies d'investigació i desenvolupament de noves institucions. Se li va atorgar el Premi Lomonósov i la Medalla d'Or de la Societat Astronòmica Mexicana, entre altres reconeixements.

Va morir el 1988 a la seva ciutat natal.